

bestemmelser på nationalt plan om, hvilke andre formål der skal anses for uforenelige med det formål, hvortil oplysningerne oprindeligt er indsamlet. Generelt er viderebehandling til historiske, statistiske eller videnskabelige formål ikke uforenelig med det oprindelige formål med behandlingen.

(6) Denne rammeafgørelses anvendelsesområde er begrænset til behandling af personoplysninger, der videregives eller stilles til rådighed mellem medlemsstater. Denne begrænsning berører på ingen måde Den Europæiske Unions kompetence til at vedtage retsakter om indsamling og behandling af personoplysninger på nationalt plan eller det formålstjenlige i EU's mulighed herfor i fremtiden.

(6a) For at fremme udvekslingen af oplysninger i Den Europæiske Union agter medlemsstaterne at sikre, at den standard for databeskyttelse, der anvendes i behandlingen af oplysninger på nationalt plan, stemmer overens med standarden i denne rammeafgørelse. For så vidt angår national databeskyttelse er denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan yde sikkerhedsgarantier for beskyttelse af personoplysninger, der er mere omfattende end dem, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

(6b) Denne rammeafgørelse finder ikke anvendelse på personoplysninger, som en medlemsstat har opnået inden for denne rammeafgørelses anvendelsesområde, og som stammer fra denne medlemsstat.

(7) En indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger bør ikke føre til en forringelse af den databeskyttelse, disse yder, men bør tværtimod have til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau i EU.

(8) Det er nødvendigt at specificere målene for databeskyttelsen i forbindelse med politimæssige og retlige aktiviteter og fastsætte bestemmelser om det lovlige i at behandle personoplysninger for at sikre, at oplysninger, der måtte blive udvekslet, er blevet behandlet på retmæssig vis og i overensstemmelse med de grundlæggende principper vedrørende datakvalitet. Samtidig bør politiets, toldvæsenets samt retslige og andre kompetente myndigheders legitime aktiviteter på ingen måde bringes i fare.

(8a) Princippet om oplysningernes rigtighed skal anvendes på en måde, så der tages hensyn til den pågældende behandlings art og formål. Eksempelvis er oplysninger navnlig i retssager ba-

seret på en subjektiv opfattelse af enkeltpersoner, og er i visse tilfælde helt umulige at kontrollere. Kravet om oplysningernes rigtighed kan derfor ikke vedrøre et udsagns rigtighed, men blot det forhold, at der er fremsat et specifikt udsagn. (...)

(8b) Det er kun tilladt at arkivere oplysninger i en særskilt samling, hvis oplysningerne ikke længere er nødvendige for og ikke længere anvendes til forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner. Det er desuden tilladt at arkivere oplysninger i en særskilt samling, hvis de arkiverede oplysninger lagres i en database med andre oplysninger på en sådan måde, at de ikke længere kan anvendes til forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner. Hvor længe det er passende at arkivere oplysningerne afhænger af formålene med arkiveringen og de registreredes legitime interesser. I forbindelse med arkivering til historiske formål kan der også overvejes en meget lang arkiveringsperiode.

(8c) Oplysningerne kan også slettes ved at destruere datamediet.

(8d) Urigtige, ufuldstændige eller ikke-ajourførte oplysninger, som videregives til eller stilles til rådighed for en anden medlemsstat og viderebehandles af kvasiretlige myndigheder, dvs. myndigheder med beføjelser til at træffe retligt bindende afgørelser, skal rettes, slettes eller blokeres i henhold til national ret.

(9) For at sikre et højt beskyttelsesniveau for fysiske personers personoplysninger kræves der fælles bestemmelser for vurdering af lovligheden og kvaliteten af oplysninger, der behandles af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater.

(10) Det er hensigtsmæssigt på EU-plan at fastsætte de betingelser, under hvilke medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have lov til at videregive personoplysninger modtaget fra andre medlemsstater til og stille personoplysninger til rådighed for myndigheder og private i medlemsstaterne. I mange tilfælde er videregivelse af personoplysninger fra retsvæsenet, politiet eller toldvæsenet til private nødvendig af hensyn til retsforfølgning af strafbare handlinger eller afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed og forebyggelse af alvorlige krænkelse af enkeltpersoners